

KATEDRA MEDIÁLNÍCH A KULTURÁLNÍCH STUDIÍ A ŽURNALISTIKY
Posudek na magisterskou diplomovou práci

Diplomant/ka: Bc. Barbora Brožová

Titul (česky + anglicky): **Obraz homosexuality v japonské boys love manze**
(*Depiction of Homosexuality in Japanese Boys Love Manga*)

Oponent: Mgr. Anna Křivánková, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl	hodnocení na celkové známce
Znalost literatury k tématu, použití relevantních zdrojů a dostatečný počet odkazů; správně vedený vědecký aparát:	10%	1
Charakter tématu, vymezení tématu a formulace cílů práce:	10%	2
Logická výstavba práce a strukturace textu:	10%	1
Volba a použití adekvátní metodologie:	15%	1
Kritická reflexe zdrojů:	15%	2
Dostatečná analýza problému:	15%	2
Ucelené shrnutí výsledků práce a korektně formulovaný závěr:	15%	2
Jazyková úroveň textu (stylistická a gramatická):	10%	2

Celkové hodnocení před obhajobou:	1,65
--	-------------

Do tabulky se wpisují **celá** čísla od 1 do 4, přičemž 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nedostatečně. Výsledné hodnocení, které tabulka na základě vepsaných hodnocení sama sečte, převedte do navržené klasifikaci dle platné **klasifikační stupnice** (1 = A; 1,5 = B; 2 = C; 2,5 = D; 3 = E; 4 = F) a vepište do řádku níže.

Navrhovaná klasifikace před obhajobou:	B–C
---	------------

Témata a připomínky pro obhajobu, průběh obhajoby:

(je nutno vyplnit pro kvalitní přípravu na obhajobu; počet témat a připomínek rozšiřte podle vaší potřeby)

1. Práce se příliš nevěnuje historii žánru *šónen ai* – jmenuje pouze minimum stěžejních děl a jen velice okrajově inspiraci konkrétními knihami či filmy. Mohla byste historii žánru osvětlit blíže?
2. Pozorujete v dynamice *seme/uke* nějaký historický vývoj, zejména ve srovnání klasických a současných děl *šónen ai*?
3. Jaký vidíte rozdíl v žánrech *šónen ai* a *bara/gei komi*?

Cítí-li vedoucí práce či oponent/ka potřebu vyjádřit se k práci či k průběhu obhajoby verbálně, necht' tak prosím učiní zde:

Vzhledem k velmi malému počtu českých akademických prací zabývajících se japonským komiksem rozhodně vítám volbu tématu i snahu o podrobnou analýzu žánru

šónen ai/BL. Zvláště si cením zpracování devíti vzorků z populárních časopisů, jelikož jde o velmi relevantní a současné zdroje, kterým je obecně věnovaná malá pozornost.

Práce je členěna poměrně přehledně a logicky, ačkoliv snad nebylo třeba pojmut 4. a 5. kapitolu odděleně – výsledek působí poněkud nerovnoměrným dojmem. Uvítala bych ovšem jasnější formulaci výzkumné otázky a hypotézy, a stejně tak závěru; výsledky analýzy jsou sice patřičně shrnuty, nicméně je nutné poznamenat, že jde o obecně známá fakta, která pouze dokládají, co už zjistili mnozí jiní.

Za problematickou považuji teoretickou část zabývající se historií japonského komiksu i žánru *šónen ai*, která by si podle mého názoru zasloužila pečlivější a podrobnější zpracování. V textu se rovněž vyskytují nepřesné překlady děl (*Ribon no kiši* je tradičně překládáno jako „Rytíř s mašlí“, nikoliv jako „Růžový rytíř“ – pro tento překlad neexistuje žádné opodstatnění) a v jednom případě i autorské skupiny, jmenovitě *Nidžújonengumi*, kterou autorka překládá jako „Skupina skvostného roku 24“, přestože v české odborné terminologii více let existuje zavedený termín „Čtyřadvacátnice“. (Termín „Hana no nidžújonengumi“, jenž autorčinu verzi nejspíš inspiroval, je pokládán za méně formální a zastaralý.) Skupině Čtyřadvacátnic je vůbec věnováno velmi málo prostoru, zastoupeny jsou pouze Moto Hagio (v textu uvedena chybně jako „Moto Haigo“, nicméně věřím, že šlo pouze o překlep) a Keiko Takemija a jejich stěžejní díla jsou zmíněna jen velmi letmo a velmi omezeném počtu. Stejně tak nebyl vůbec zmíněn Taruho Inagaki – autor, jehož pojednání *Šónen ai no bigaku* bylo Čtyřadvacátnicím zásadní inspirací.

Za nepříliš šťastné považuji rovněž chápání *čigo monogatari* za „prapředka“ mangy žánru *šónen ai*, což ovšem souvisí s hlubší problematikou faktických kořenů komiksu obecně.

Samotná analýza je zdařilá a oceňuji, že autorka brala v potaz nejen vzhled či jednání postav, nýbrž i takových prvků jako symbolické pozadí, jež má především v japonském komiksu svou nezastupitelnou funkci. Je nicméně škoda, že tento komiksový potenciál nebyl prozkoumán hlouběji, a že se analýza nezabývá i jinými obrazovými prvky (především tzv. *džunsui manpu* – „pravými komiksovými symboly“ typickými pro japonský komiks), které rovněž přispívají k dokreslení povah protagonistů.

Práce rovněž vykazuje mírné jazykové nedostatky, např. místy kostrbatější větnou stavbu či nevhodné používání spojovníku (*šónen-ai*), ale v zásadě nejde o vážné prohřešky. Větší pozornost je třeba věnovat citacím: Yukari Fujimoto je v celé práci citována pod křestním jménem (Yukari), nikoliv pod příjmením (Fujimoto).

Doporučení k obhajobě:

Magisterská diplomová práce **je doporučena** k obhajobě, pokud celková známka před obhajobou **není horší než „dobře“**.

(K řádku není třeba nic doplňovat.)

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):